

ת"פ 4781/05/19 - מדינת ישראל נגד מאיר פהימה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4781-05-19 מדינת ישראל נ' פהימה (אחר/נוסף) ת"פ
69138-11-18 מדינת ישראל נ' פהימה

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאיר פהימה

הנאשם

מזר דין

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 + 19(א) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"). (שלוש עבירות).
2. עפ"י המתואר בכתב האישום בימים 2.1.19, 15.1.19 ו- 31.1.19 התחבר סוכן משטרה לאפליקציית טלגראם ורכש מהנאשם, ב-3 הזדמנויות שונות, סם מסוג קנאביס בכמויות של:
 - א. 19.9 גרם בעד 1,000 ₪.
 - ב. 26.4 גרם בעד 1,000 ₪.
 - ג. 35.7 גרם בעד 1,500 ₪.
3. בכל המקרים נמכר הסם לסוכן כאשר את הנאשם מלווה אדם אחר, יוחאי סטולרו, אשר נהג ברכב, בעוד הנאשם הוא שהעביר לידי הסוכן את הסם וקיבל לידיו את התשלום.
4. ביום 12.12.19 צירף הנאשם תיק מספר 69138-11-18 והודה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
5. עפ"י המתואר בכתב האישום ביום 5.8.18 נכנס הנאשם לפיצרייה ובעקבות וויכוח עם מנהל הפיצרייה ביחס לנטילת קשים וכוסות ללא רשות, לפת את המתלון בצווארו ואיים כי ירצח אותו. בהמשך הניף הנאשם כיסא והפנה אותו למתלון באומרו כי ישליך אותו לעברו. במטרה להתגונן השליך המתלון כיסא אחר לעבר הנאשם, אז הכה הנאשם את המתלון באמצעות הכיסא שהחזיק. במהלך התגרה

נחבלה אשת המתלונן ונגרמו לה שריטות בצוואר וחבלות ביד.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

6. ביום 21.6.21 הודיע הממונה על עבודות השירות כי מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במרכז יום לקשיש בבית שמש.

תסקירי שירות המבחן:

7. בעניינו של הנאשם הוגשו 2 תסקירים. אביא מתוכם בתמצית.

8. בתסקיר הראשון מיום 16.6.20 תואר הנאשם כבן 22, הבן השמיני מבין 11 אחיו, רווק, המתגורר בבית הוריו ועובד בעבודה חלקית בשיווק. הורי הנאשם תוארו על ידו כהורים מטיבים ודואגים, הסובלים ממצוקה כלכלית. משיחה עם עו"ס המטפלת במשפחה עלה כי המדובר במשפחה קשת יום בה מתקשים ההורים לספק לילדים מענים נדרשים. תואר כי בילדותו התקשה הנאשם להשתלב במסגרות החינוך, ועבר בין מסגרות שונות בהן לא הצליח להשתלב. בגיל 15 נשר ממסגרות החינוך והחל לעבוד בעבודות מזדמנות. בעבודתו האחרונה הוא מתמיד ומוערך.

9. הנאשם שלל שימוש בחומרים ממכרים בשנה האחרונה, ובדיקת שתן שמסר שללה שימוש כאמור. עם זאת, בעת מעצרו, בשנת 2019, יצאו הבדיקות חיוביות לסם.

10. בהתייחסו לעבירות הסם ציין הנאשם, כי מכר הציע לו לבצע עבורו משלוחים אך הוא לא ידע את תוכן המשלוח. עם זאת הבין, כי המדובר בפעולה שאיננה חוקית נוכח הרווח הכספי הגבוה אך בחר להתעלם מכך. עוד הניעו הצורך בנראות ושייכות לחברה שולית. לטענתו מאז מעצרו התרחק מחברה זו וממעורבות בפלילים. בהתייחסו לעבירת התקיפה טען כי לא היה שותף לתגרה אלא נכנס למקום במטרה להפריד בתגרה בין בעל הפיצרייה לאדם נכה שהוא מכיר, וסייע לו להתגונן מפני בעל המקום. הנאשם התקשה ליטול אחריות בגין המקרה וטען שהודה בעבירה לשם סיום ההליך הפלילי ורצונו לפתוח דף חדש.

11. שירות המבחן התרשם, כי ברקע לביצוע העבירות קושי של הנאשם לשלוט במעשיו, גילו הצעיר, רצון להציג נראות מצליחנית וחומרית ויתרונות בשייכות לחברת שוליים. בגורמי הסיכון צוינו חוסר יציבות והסתגלות במסגרות, שלב התפתחותי מוקדם ובלתי מגובש, אימפולסיביות וקושי בדחיית סיפוקים, היעדר תמיכה משפחתית והצבת גבולות, ודימוי עצמי נמוך אשר עליו מפצה הנאשם בנסותו להציג סימני סטאטוס חיצוניים. בגורמי הסיכון תואר היעדר עבר פלילי קודם, יכולת התבוננות פנימית, רצון כן לנהל אורח חיים נורמטיבי והבנת הצורך בתמיכה לשם כך, והסכמה ליטול חלק בטיפול. צוין שההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע.

12. בסיכומו של התסקיר ביקש שירות המבחן, כי תינתן לו ארכה לצורך שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית מתאימה.

13. בתסקיר משלים מיום 20.10.20 צוין כי הנאשם שולב בקבוצה לניהול כעסים אך נעדר מרוב המפגשים למעט ארבעה מפגשים בהם נכח. התרשמות המטפלות הייתה מקושי בוויסות כעסים וחוסר יכולת לשמור על כללי הקבוצה. לצד התרשמות המטפלות מכך שהנאשם לא נתרם מהקבוצה, הנאשם תיאר תחושת התקדמות ותהליך שינוי שעבר.
14. שירות המבחן התרשם שחרף הצהרותיו, הנאשם אינו מגויס להליך טיפולי. הוא לא היה זמין לפניות השירות ולא פנה אליהם מיוזמתו. גם בקבוצה חיצונית לשיקום צעירים לא שולב הנאשם בשל משבר הקורונה וקושי ביצירת קשר עמו.
15. מסקנת שירות המבחן הייתה כי לא צפוי אופק שיקומי לנאשם, ועל כן לא בא השירות בהמלצה בעניינו. עם זאת, בהתחשב בהיעדר רישום פלילי קודם, תנאים מגבילים שהוטלו על הנאשם משך תקופה ממושכת, גילו הצעיר והשלכות המאסר עליו, הומלץ שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אלא מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות, לצד ענישה מותנית.

תמצית טיעוני הצדדים:

16. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה ששותפו של הנאשם לעבירות הסחר נדון, בגין עבירות אלו בלבד, ל-10 חודשי מאסר. המאשימה טענה שהנאשם פגע במעשיו בבריאות ושלומו הציבור, בשלטון החוק ובאינטרס הציבורי למלחמה בנגע הסמים. ערכים אלו נכונים במיוחד לאור נגישותה של עבירת הסחר באמצעות הרשת. באשר לעבירת התקיפה נטען, כי הנאשם יכול היה להפסיק את העבירה בכל שלב אך לא עשה כן. במעשים אלו פגע הנאשם בביטחון המתלוננת ובכבודה, פיזית ונפשית. המאשימה הפנתה לפסיקה על פיה בעבירת התקיפה מתחם העונש הינו החל מארבעה חודשי מאסר ועד 12 חודשים. במקרה דנן סברה המאשימה שמתחם העונש בגין עבירות הסחר הינו החל ממאסר שירוצה בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר ובעבירת התקיפה נע המתחם בין מע"ת ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל.
17. המאשימה ציינה שהנאשם לא נטל אחריות למעשיו. התקשה להימנע מהתנהגות אימפולסיבית וסירב לנצל את ההזדמנות שניתנה לו וליטול חלק בהליך שיקומי. לדידה, ככל ונקבע שאין אופק שיקומי לנאשם, הרי שבית המשפט נדרש להטיל על הנאשם עונש מאסר משמעותי. באשר לעבירת הסמים ציינה המאשימה שיש להתחשב ברווח הכספי הגבוה שקיבל הנאשם ובחלק המשמעותי שמילא בשרשרת ההפצה. עוד ציינה שעל שותפו של הנאשם לעבירה, אשר הואשם רק בעבירות הסחר, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, התחייבות, מאסר מותנה ורכבו חולט. אציין כי עניינו של השותף נדון לפני, אך דינו נגזר במסגרת הסדר עונשי סגור- במסגרתו עתרו הצדדים במשותף לכבדו.
18. בשים לב לשיקולים אלו עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת, קנס, התחייבות והכרזה על הנאשם כסוחר סמים וחילוטם של הסמים.
19. ההגנה ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי. על פיה הנאשם אינו יכול לעתור לצו של"צ אך אין לתלות בו את כישלון הטיפול, שכן הייתה בו מוטיבציה רבה להשתתף בטיפול, אך באותה עת הוא נכנס פעמיים לבידוד.

20. באשר לעבירות הסחר טענה ההגנה כי חומרתן אינה גבוהה במיוחד. המדובר בכמויות קטנות ובסכומים קטנים. גם חלקו של הנאשם בביצוע אותן עבירות לא היה רב. שותפו של הנאשם לעבירה היה זה שנטל את החלק המשמעותי בעבירה, יזם אותה והציע לנאשם להצטרף אליו לשם עשיית רווח. ראייה לאמור יש למצוא ברקע העברייני של שותף העבירה. לעומת זאת, עבור הנאשם יהא זה מאסר ראשון ועל בית המשפט לשקול היטב נתון זה טרם יבחר להטיל עליו עונש זה. עוד צוין, כי יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם שהה במעצר בית משך כשנה כמעט. זאת ועוד - מאז אותם אירועים לא עבר הנאשם עבירות אלימות או סמים נוספות. באשר לתיק שנפתח כנגד הנאשם - המקרה אירע בעת שהנאשם הפר לכאורה את תנאי מעצר הבית שלו, אך הדבר נעשה עקב צורך בבדיקה רפואית.
21. עוד צוין כי חרף נסיבותיו הקשות של הנאשם, הנאשם החל לשקם עצמו, לעבוד, מעסיקו של הנאשם אף התייצב לדיון ואמר שהמדובר בעובד חרוץ.
22. נטען כי אין ללמוד מגזר דינו של שותף העבירה שכן הוא ישב במעצר חודשים ארוכים ועל כן הוחמר עונשו - כדי שיהלום את תקופת המעצר.
23. צוינו לזכות הנאשם גילו הצעיר, היעדר עבר קודם, הודאתו בשלב מוקדם בכל שיוחס לו. עוד טען שהנאשם עודנו כופר באישום התקיפה וכי הסכים להודות באירוע לשם סיום ההליכים נגדו.
24. בתום הדברים ציין הנאשם כי הוא נוטל אחריות מלאה למעשים וכן כי הוא משתתף בתכנית "יתד".
25. בדיון השלמת הטיעון ביום 24.6.21 ביקש הסנגור מבית המשפט לשקול את העובדה שלא נפתחו תיקים נוספים נגד הנאשם למעט התיק בו הואשם בהפרת תנאי במקרה חד פעמי. הסנגור ביקש שכל ויוטל על הנאשם עונש מוחשי, הרי שיהיה זה בעבודות שירות לתקופה קצרה.

דיון והכרעה:

26. סבורני כי במקרה דנן, יש לקבוע מתחם אחד לעבירות הסחר, שכן הנאשם הורשע ב-3 עבירות שנעברו באותו חודש, באותם אמצעים, בהשתתפות אותו אדם, ובנסיבות דומות. ביחס לעבירת התקיפה החבלנית יש לקבוע מתחם נפרד שכן המדובר באירוע שונה במהותו, הן בסוג העבירה והן ביחס למעורבים בו.

מתחם העונש ההולם בגין עבירת התקיפה:

27. בפסיקה נקבע כי בבואו של בית המשפט לדון בעבירות אלימות, עליו להבהיר שהשימוש באלימות כאמצעי לפתרון בעיות, הינו אמצעי כוחני והרסני, ומצווה עליו לשרשו ולמגררו. ראו: ע"פ 6560/15 **סריס נ' מדינת ישראל** (2.5.16); ע"פ 1554/13 **פלויני נ' מדינת ישראל** (19.5.15); ע"פ 5794/13 **מדינת ישראל נ' שיכה** (2.4.14).
28. מעיון בפסיקה העוסקת בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממשית עולה כי מתחם העונש הינו רחב

ומושפע מנסיבות המקרה, חומרת התקיפה, הנזקים שנגרמו ממנה והשאלה האם התקיפה נבעה מהתגרות מוקדמת.

29. להלן גזרי דין רלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם במקרה הנדון:

א. ברע"פ 3555/16 **אילן יחיה סברי נ' מדינת ישראל** (4.5.16) אישר בימ"ש העליון את גזר דינו של בימ"ש השלום אשר קבע מתחם שונה לשני אחים שהואשמו בתקיפה אלימה במרכז שכונתי כנגד מי שחשבו שבכוונתו לגזול מהמרכול. התקיפה כללה הכאה במקל עץ, סטירות, הפלה לרצפה, אגרופים ובעיטות. ביחס לנאשם שמעורבותו גדולה יותר, והכה את המתלונן במקל, נקבע מתחם ענישה הנע בין 4-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וביחס לנאשם השני נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ל-10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בשים לב לנתונייהם האישיים של הנאשמים נגזר עונשו של הנאשם הראשון ל-4 חודשי מאסר ואילו הנאשם השני נדון ל-2 חודשי מאסר שרוצו על דרך עבודות השירות.

ב. ברע"פ 3158/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.6.18) אושר גזר דינו של בית משפט השלום אשר הטיל על נאשם במעשה תקיפה של בן זוגה של זוגתו לשעבר, במכות אגרוף ובקריעת חולצתו, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

ג. ברע"פ 8388/19 **עומר שלאעטה נ' מדינת ישראל** (18.12.19) נדון ערעור בעניינו של נאשם אשר בעת תגרה בכביש הכה במתלונן באמצעות מכות אגרוף, הפילו לרצפה ובעט בו. בבימ"ש השלום נקבע כי מתחם הענישה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, ובשים לב למאסר מותנה שהיה תלוי כנגד הנאשם, וחומרת המעשים, נגזר עונשו ל-8 חודשי מאסר בפועל (בתוספת 2 חודשי מאסר מותנה שהופעלו) לצד ענישה נלווית.

ד. ברע"פ 6756/14 **יצחק בן חמו נ' מדינת ישראל** (15.1.15) נדון עניינו של נאשם בכך שתקף את אחותו בסטירה, בבעיטה ובהכאה במקל אשר בימ"ש השלום קבע בעניינו כי מתחם הענישה נע בין צו לשל"צ ועד למספר חודשי מאסר. בשל הסכמת הצדדים הוטל על הנאשם מאסר מותנה וקנס. העונש המופחת נבע מן העובדה שגם האחיות תקפה את אחיה ובכפוף לחתימה על התחייבות בוטלה הרשעתה. המערער פנה לבימ"ש העליון בבקשה לביטול הרשעתו ולחייבו בביצוע צו של"צ, אך בקשת הערעור נדחתה.

ה. ברע"פ 3589/14 **שרון לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.14) נדון ערעור בעניינו של נאשם שבימ"ש השלום החליט לבטל את הרשעתו באישום לפיו תקף מאבטח בכך שהכהו באגרוף בפניו וגרם לפגיעה באחת משיניו. על הנאשם הוטל צו של"צ בהיקף 150 שעות ופיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪. ביהמ"ש המחוזי קיבל את הערעור על קולת העונש וביטל את אי ההרשעה תוך שיתר פרטי גזה"ד נותרו על כנם. ביהמ"ש ציין את חומרת עבירת התקיפה וציין שאין בעברו הנקי של הנאשם כדי לסייע בביטול ההרשעה. בימ"ש העליון קיבל את החלטת ביהמ"ש המחוזי וקבע כי המדובר בהחלטה סבירה בנסיבות העניין.

עמוד 5

ו. ברע"פ 558/17 **דניאל בן עמי נ' מדינת ישראל** (18.1.17) אושר גזר דינו של בימ"ש השלום אשר הטיל על נאשם בעבירת תקיפת 3 אנשים באמצעות חפץ קשיח 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

30. עולה אם כן מסקירת הפסיקה כי טווח הענישה הינו החל ממאסר על תנאי ו/או צו של"צ וענישה נלווית, ועד מאסר למשך 12 חודשים.

31. בסעיף 40ט לחוק העונשין פורטו שיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם את אירוע העבירה הנדון. בין היתר צוינו שיקולים אלו: הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה.

32. במקרה דנן יש לשקול לחובת הנאשם את חומרת מעשיו - תקיפה באמצעות כיסא עץ, דבר העלול לגרום נזק רב לנפגע העבירה, ואכן - אשת המתלונן נחבלה באירוע. בנוסף, המדובר באירוע אלימות חמור ובלתי מוסבר אשר אין זה ברור מדוע הנאשם מלכתחילה נקלע לתוכו.

33. נוכח האמור, סבורני כי לקבוע את מתחם הענישה בגין עבירת התקיפה הינו החל ממאסר על תנאי וצו של"צ ועד 12 חודשים, בגין עבירת התקיפה.

ביחס לעבירות הסם:

34. חומרתן של עבירות הסחר ושימוש בסם מסוכן הינה רבה, והן פוגעות בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחונם מפני הנזקים החמורים הנגרמים כתוצאה משימוש והפצה של סמים. ואכן, לא לחינם קבע המחוקק בסעיף 19א לפקודת הסמים כי כל הלוקח חלק בסחר בסם והפצתו, דינו עד 20 שנות מאסר בפועל. בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי** (9.2.04) קבע בית המשפט העליון כי: "נגע הסמים אוכל באוכלוסייה שלנו בכל פה והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש-עצמי, קרי: למשולבים במערך ההפצה -מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

35. על פי רוב נהוג לגזור בגין עבירות סחר בסמים עונשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע כי נוכח הצורך החשוב שבמאבק בעבירות הסחר בסמים, על בית המשפט לתת משקל ממשי לשיקול ההרתעתו אל מול השיקולים האישיים. ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.11).

36. בע"פ 2596/18 **זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.18) עמד בית המשפט על חומרתה של עבירת הסחר דווקא בזמנים אלו, כאשר אמצעים טכנולוגיים כגון אפליקציית טלגרם מהווים פלטפורמה נוחה

ומזמינה יותר לביצוע עבירות סחר בסמים. לאור האמור עמד בית המשפט על הצורך להחמיר בענישה בעבירות הסחר בסמים, כדי להגביר את ההרתעה משימוש באמצעים אלו. וראו גם: ת"פ 42189-08-19 **מדינת ישראל נ' בני מזוז** (06.04.20).

37. במקרה דנן, המדובר ב-3 עבירות של סחר בקנאביס בכמות כוללת של כ-82 גרם. אמנם, המדובר בסם המוגדר על פי הפסיקה כסם קל יחסית, ואשר הענישה בעניינו פחותה יותר ביחס לסמים אחרים. עם זאת, אין להתעלם מהנזק ומהסיכון הרב הטמון בעבירות הסחר והחזקת הסמים, וכפי שצינתי לעיל - הפסיקה מייחסת לעבירות אלו חומרה יתרה. כך נקבע בע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** (2007), ביחס לסם הקנאביס, כי גם סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר וכי גם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה.

38. באשר למתחם הענישה שנקבע בפסיקה בגין עבירות סחר בנסיבות דומות אפנה לפסקי דין אלו:

א. ברע"פ 1720/11 **מיכאל גליק נגד מדינת ישראל** (07.03.11), אושר גזר דינו של בית משפט השלום בו הוטלו על נאשם ב-3 עבירות סחר בסם מסוג חשיש (בסה"כ 110 גרם) ובעבירה של תיווך בחשיש (בכמות של כ-95 גרם) 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל בתוספת ענישה נלווית.

ב. ברע"פ 5712/16 **יצחק אייזנבאך נ' מדינת ישראל** (17.08.16) אושר גזר דינו של בית משפט השלום אשר קבע כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של נאשם ב-4 עבירות סחר בקנאביס בכמויות קטנות הינו בין 8-24 חודשי מאסר, ותוך התחשבות בגילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי קודם, נסיבות חייו ושיקומו הוטלו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית.

ג. ברע"פ 3627/13 **שדה נגד מדינת ישראל** (22.5.13) אושר גזר דין בו הוטל על נאשם שהורשע על יסוד הודאתו ב-2 עבירות של סחר בסם מסוג קנביס, בכמויות קטנות מאוד (0.8 גרם ו-1 גרם), עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, אך זאת בשל עבר פלילי עשיר וחוסר שת"פ עם שירות המבחן.

ד. בעפ"ג 31347-08-14 **מדינת ישראל נגד אברהים בשיטי** (10.12.14) נגזרו על נאשם שהורשע ב-2 עבירות סחר בקנאביס (במשקל 97 גרם ו-47 גרם) ובמכירת 5 טבליות MDMA, נעדר עבר פלילי, 6 חודשי עבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס.

ה. בע"פ 7319-08-12 **אבישי סבח נגד מדינת ישראל** (25.10.12), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע ב-2 עבירות סחר בחשיש בכמויות קטנות (5.3 גרם ו-2.9 גרם) ובעבירה אחת לתיווך לרכישת סם והוטל עליו עונש מאסר של 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ו. בת"פ 726-01-14 **מדינת ישראל נ' עבד אל חלים זיתון** (21.07.14) נקבע ביחס לנאשם ב-3 עבירות סחר בחשיש בכמויות קטנות (בגזה"ד נדונו 2 עבירות סחר נוספות) כי מתחם הענישה ההולם הינו בין 3 ל-10 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר בגין כל

אחת מהעבירות, ובסה"כ, עם ריצוין בחופף, נגזרו על הנאשם בגין רכיב זה 6 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת"פ 56059-07-17 **מדינת ישראל נגד מתן רווח** (12.03.18), נגזרו על נאשם שהורשע ב-3 עבירות סחר בקנאביס באמצעות טלגרס (9.8 גרם, 12.7 גרם ו-2.9 גרם) 5 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית.

39. עם זאת, ישנם מקרים בהם קיבל בית המשפט את המלצת שירות המבחן וגזר את עונשו של הנאשם על דרך עבודות של"צ, תוך התחשבות בשיקול השיקומי.

א. כך לדוגמה בת"פ 46914-06-18 **מדינת ישראל נ' רבאב חג'אזי** (23.09.19) התחשב בית המשפט בגילה הצעיר של הנאשמת, מצבה הנפשי הקרוב לסייג האחריות הפלילית, נטילת אחריות, היעדר עבר פלילי ועוד, וגזר את עונשה בצו מבחן, של"צ בהיקף 300 שעות ומאסר מותנה, זאת על אף שביצעה עבירות סחר רבות באמצעות אפליקציית הטלגרס.

ב. בת"פ 34271-10-18 **מדינת ישראל נ' אור שמואל דהן** (23.03.19) אף הסתיים ההליך נגד נאשם ב-2 עבירות סחר בקנאביס באמצעות טלגרס ובהחזקה לשימוש עצמי ללא הרשעה וזאת תוך התחשבות בגילו הצעיר של הנאשם (בן 18), היעדר עבר פלילי ושיקום מרשים. על הנאשם הוטל צו מבחן למשך שנה.

ג. בת"פ 21679-04-15 **מדינת ישראל נ' שאול בראנץ** (24.02.16) התחשב בית המשפט בגילו המבוגר של הנאשם ובמצבו הרפואי החמור והטיל על הנאשם עונש של"צ.

40. כאמור, בעת קביעת מתחם הענישה ההולם את האירוע שלפני יש להתחשב בשיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש, כמפורט בסעיף 40 לחוק העונשין. במקרה שלפני אתחשב מצד אחד בחומרת העבירה - כפי שציינתי לעיל המדובר בעבירה שחומרתה רבה ביותר, בגינה מושת לרוב עונש מאסר בפועל. עוד יש לציין את הכמויות הגדולות יחסית בהן סחר הנאשם, כ-20 גרם בכל אישום, ובעד תמורה שאינה מבוטלת.

41. בשים לב לשיקולים אלו- סבורני, כי מתחם העונש ההולם הינו החל מ-5 חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך עבודות השירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

42. לאחר קביעת מתחם הענישה יש לקבוע את עונשו של הנאשם שלפני בטווח הענישה שנקבע. במסגרת קביעה זו ישקול בית שיקולים אישיים הנוגעים לנאשם כגון מצבו האישי, שיקולי שיקום, קבלת אחריות על מעשיו ועוד. בפסיקה נקבע כי במסגרת קביעה זו רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ועליו לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם לקולה ולחומרה, כמו גם נסיבות אחרות ככל שמצא שהן רלוונטיות. עוד יתחשב בית המשפט במסגרת שיקולים אלו בשיקולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים (ת"פ 19163-11-12 **מדינת ישראל נ' מתתיהו הירשמן**

((24.01.19)).

43. במקרה שלפני אין חולק שהנאשם לא עבר הליך טיפולי. הוא אמנם הצהיר כי בכוונתו לעשות כן אך הגיע רק ל-4 מפגשים מתוך המפגשים שנקבעו. אמנם, אין להטיל את מלוא האחריות על הנאשם לבדו, שכן בגין תקופת הקורונה בוטלו מפגשים רבים, אך ממילא התחושה הייתה שגם במפגשים שהתקיימו לא נתרם הנאשם ולא עבר הליך משמעותי.

44. מן העבר השני אין באפשרותי להתעלם מעברו הקשה של הנאשם ומכן שהנאשם עבר מסכת חיים בלתי פשוטה. משפחתו היא משפחה קשת יום, הוא אחד מבין ילדים רבים אשר בשל מצוקתם, הוריו לא הצליחו לספק לו את המענים הנדרשים. נסיבות חייו הובילו לכך שנשר ממסגרות הלימוד בגיל צעיר ונחשף בגיל צעיר ביותר לחברת שוליים. כל חבירתו לגורמי השוליים נבעה ממצוקתו ומהצורך בתחושת שייכות.

45. בנוסף לקחתי בחשבון את הודאתו, גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוען של העבירות, וכן את היותו, במועד ביצוען נעדר עבר פלילי. בנוסף יש ליתן משקל לחלוף הזמן, וכן התנאים המגבילים שהוטלו עליו משך תקופה ארוכה- מאז חודש מאי 2019 ועד ליום זה.

46. בנסיבות אלו גם מקובלת עליי המלצת שרות המבחן, כי אין מקום להורות על מאסרו של הנאשם בפועל, נוכח גילו הצעיר וכן השלכות המאסר עליו.

47. במכלול הדברים חלטתי לגזור את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר למשך 7 חודשים אשר ירצו על דרך עבודות השירות. תחילת עבודות ביום 29.7.2021.

ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות.

ג. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת פשע מפקודת הסמים המסוכנים.

ד. מאסר למשך 2 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירת עוון מפקודת הסמים המסוכנים.

ה. פיצוי בסך 750 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופרד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.11.2021.

ו. התחייבות על סך 3500 ₪ להימנע במשך 3 שנים ממועד מתן גזר הדין מביצוע עבירת אלימות ו/או עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

ז. הסם יושמד.

48. המזכירות תעביר העתק לשרות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב אב תשפ"א, 21 יולי 2021, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחו.